

SÖZ

Türkiye ABD – AB kiskacında yalpalayıp duruyor. Avrupa Parlamentosu, Kıbrıs sorununun çözümünü beklemeden Güney Kıbrıs'ı Kıbrıs adına üyeliğe alacağını duyuruyor. Bu tavır Türkiye'nin çıkarlarına birebir ters olmanın ötesinde uluslararası hukuk kurallarını da hiçe sayıyor. Adaylık için yeni kriterler koymaya çabalayan AB, diğer aday ülkelere PHARE kapsamında geniş ekonomik yardımlar sağlarken bize MEDA programından sınırlı bir yardım yapıyor.

ABD Ermeni Yasa Tasarısı'nı tekrar gündeme getiriyor; ABD'yi Fransa ve İtalya gibi ülkelerin de izleyeceği anlaşılıyor. Yıllardır yazıyoruz. Türkiye'ye yönelik Kürt ve Ermeni hareketleri arasında ispatlanmış bir ilişki vardır. PKK'nın sindirildiği şu dönemde Ermeni sorunun çeşitli şekillerde gündeme gelmesi gayet doğal. İşin ilginç yönü bu sorunun gündeme getirilmesi Ermenistan'da yaşayan Ermeni'lerin yararına değil. Ermeni sorununun tekrar gündeme gelmesinin olumlu yanı ise Türkiye'nin Irak ambargosunu delmeye yönelik çabaları oldu. Yine basında Irak'tan petrol pompalamaya başlayacağımız yönünde haberler yer aldı. Aslında Türkiye'nin bu ambargoya başından karşı çıkması gerekirdi. Bu arada sözde stratejik ortağımız olan ve İncirlik'ten kalkan uçakları ile Kerkük Yumurtalık petrol hattındaki pompa istasyonunu hesapta yanlışlıkla vuran ABD'nin, onarımı hızlandırmaya söz vermesine karşılık BM yaptırımlar komisyonu aracılığıyla malzeme alımını engellediği ortaya çıktı. Aklımıza hemen 1992'de bir NATO tatbikatı sırasında ABD'nin Saratoga gemisinin kazayla ateşlenme olasılığı sıfıra yakın olan SEA SPARROW füzesiyle MUAVENET Muhribimizin köprü üstünden vurulması geliyor. ABD'nin ve İsrail'in Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti kurma projesine İran, Suriye ve Irak'la birlikte karşı koyulması gerektiğini savunan Eşref Bitlis Paşa'nın kaza(!) sonucu ölümünü de hatırlıyoruz.

ABD'nin Hindistan üzerinde yoğunlaşmasına rağmen Hindistan Rusya ile ilişkilerini geliştiriyor. Artık savunma ve strateji dergilerinde bile Rusya – Çin – Hindistan arasındaki stratejik üçgünden söz ediliyor. Dünyanın geri kalanında bunlar olurken Cumhurbaşkanımız, aniden ve dengesiz bir şekilde gelişen umut operasyonu ile bağlantılı olarak Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ile bir araya geleceğimiz Tahran'daki ECO zirvesine gitmiyor. Ama bunlar önemli değil; nasıl olsa stratejik ortağımız ABD ve bizi evine almak için sabırsızlanan Avrupa var.